

VOORWOORD

'Employee benefits', 'cafetariaregeling', 'realiteitswaarde', 'jaloeziebelasting' en zo is nog wel even door te gaan. Twintig jaar geleden bestonden deze termen niet, althans niet in de loonheffingen. Allemaal termen die de laatste tien tot vijftien jaar hun intrede hebben gedaan op het gebied van de loonheffingen. In de wetgeving komt u die terminologie nog steeds niet tegen. Het zijn termen die zijn ontstaan in de tijd dat het 'instrumentalisme' tot bloei kwam. Instrumentalisme is het bewust inzetten en het gebruikmaken van de fiscaliteit voor nevendoeleinden. Dat is met name begonnen in de jaren negentig van de vorige eeuw. Tot die tijd was de heffing van loonbelasting en premies een logisch en vaak onvermijdbaar gevolg van de (secundaire) arbeidsvoorwaarden die werkgever en werknemer met elkaar overeenkwamen. Die arbeidsvoorwaarden hingen meestal af van de sector waarin de werkgever opereerde, of van de functie van de werknemer. Deze waren niet alleen gebaseerd op fiscale vrijstellingen. Dat is heden ten dage wel anders. Secundaire arbeidsvoorwaarden zijn niet slechts afhankelijk van de sector waarin de werkgever opereert of de plek van de werknemer in de hiërarchie. Een moderne werkgever heeft voor iedere werknemer een beloningsbudget, van waaruit de werknemer naar hartenlust zijn arbeidsvoorwaardenpakket kan samenstellen. Een fiets, bedrijfsfitness, een (hogere) reiskostenvergoeding, een vergoeding voor vakbondscontributie, niet te vergeten het 'mobieltje' en ook de 'laptop' of 'tablet' zijn arbeidsvoorwaarden die voor werknemers van laag tot hoog binnen bereik zijn gekomen. Cao's zijn er zelfs voor aangepast. In veel gevallen betreft het een 'sigaar uit eigen doos'. Het totaal van de arbeidsvoorwaarden moet namelijk uit het beloningsbudget komen; een min of meer vast budget per werknemer. Het voordeel van de genoemde voorbeelden is, dat hierover weinig of geen loonheffingen zijn verschuldigd, mits aan de wettelijke voorwaarden is voldaan. De Belastingdienst betaalt dus mee. Daarmee wordt het niet makkelijker, maar wel leuker. Loonheffingen zijn niet (meer) saai; ze zijn 'hot'. In het grijze verleden spraken werknemers op verjaardagsfeestjes over hun 'studeerkameraf-trek' en andere interessante aftrekposten. De aftrekbare kosten zijn vanaf 2001 afgeschaft, maar nu spreken werknemers over hun 'gadgets van de zaak'. Aan nieuwe terminologie en instrumentalisme komt geen einde. Vanaf 1 januari 2011 heeft de wetgever een geheel nieuwe regeling in de loonheffingen ingevoerd, die in de plaats komt van vrije vergoedingen en vrije verstrekkingen, met de benaming 'werkkosten-regeling'. De eerste vier jaar kon de werkgever nog kiezen voor de oude regeling, maar vanaf 2015 bestaat de keuzeregeling niet meer en is de werkkostenregeling verplicht en de enige regeling voor vergoedingen en verstrekkingen. De werkgever zal moeten

wennen aan meer nieuwe termen, zoals 'gerichte vrijstelling', 'noodzakelijkheids-criterium', 'werkplekvoorziening', 'nihilwaardering', 'gebruikelijkheids-criterium' en 'vrije ruimte'. Als antwoord op het beloningsbudget krijgt de werkgever van de wetgever een 'belastingvrij' budget van 1,2% van zijn loonsom. Vergoedt of verstrekt de werkgever méér, dan betaalt hij 80% belasting in de vorm van eindheffing. Dit boek is helemaal gewijd aan die nieuwe werkkostenregeling. Alle nieuwe aspecten komen aan bod, zowel voor de werknemer die binnen de landsgrenzen woont en werkt, als voor de grensoverschrijdende werknemer. Ook het arbeidsrecht, onlosmakelijk verbonden met de loonheffingen, komt aan bod. Alle bepalingen rondom de werkkostenregeling zijn op een praktijkgerichte wijze beschreven. Daarbij is als leidraad voor de lezer in de inleiding een stroomschema opgenomen. De stappen in het stroomschema geven in kort bestek weer hoe de werkkostenregeling werkt. Voor een verdieping in de materie bevatten de stappen verwijzingen naar de relevante onderdelen in het boek. Verwijzingen in de tekst naar bijvoorbeeld wetgeving, parlementaire stukken, beleidsbesluiten en jurisprudentie zijn achterwege gebleven. Wel is achterin het boek een overzicht van de loonheffingenwetgeving opgenomen voor zover deze betrekking heeft op de werkkostenregeling. Het boek is onder andere geschikt voor controllers, medewerkers financiële administratie, financiële planners, accountants, advocaten, belastingadviseurs, salarisadministrateurs, medewerkers personeelszaken en medewerkers van de Belastingdienst. Dit boek is geschreven naar de stand van zaken van wetgeving en beleidsvorming per 1 januari 2015.

Heeswijk-Dinther, januari 2015
drs. P.W.H. Hoogstraten